

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-171/13

**Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)
proti
M. S. Demirci in drugim**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Centrale Raad van Beroep)

„Predhodno odločanje — Pridružitveni sporazum EGS-Turčija — Socialna varnost delavcev migrantov — Odprava pogoja stalnega prebivališča — Dodatek, dodeljen na podlagi nacionalne zakonodaje — Pogoj stalnega prebivališča — Uporaba za nekdanje turške delavce — Turški državljani, ki so pridobili državljanstvo države članice gostiteljice“

Povzetek – Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 14. januarja 2015

Mednarodni sporazumi — Pridružitveni sporazum EGS-Turčija — Socialna varnost delavcev migrantov — Sklep št. 3/80 Pridružitvenega sveta — Odprava pogoja stalnega prebivališča — Dodatek, dodeljen na podlagi nacionalne zakonodaje — Nacionalna zakonodaja, s katero so odpravljeni ti dodatki za upravičence, ki nimajo več stalnega prebivališča na nacionalnem ozemlju — Uporaba za nekdanje turške delavce, ki so pridobili državljanstvo države članice gostiteljice — Obravnavanje teh delavcev izključno kot državljanov te države — Dopustnost

(Sklep št. 3/80 Pridružitvenega sveta EGS-Turčija, člen 6; Uredba Sveta št. 1408/71, kakor je bila spremenjena z uredbama št. 118/97 in št. 647/2005, člen 4(2a))

Določbe Sklepa št. 3/80 Pridružitvenega sveta EGS-Turčija o uporabi sistemov socialne varnosti držav članic Evropskih skupnosti za turške delavce in njihove družinske člane, obravnavane tudi ob upoštevanju člena 59 Dodatnega protokola k Pridružitvenemu sporazumu, je treba razlagati tako, da se državljani države članice, ki so bili kot turški delavci vključeni na zakoniti trg dela te države, z obrazložitvijo, da so obdržali turško državljanstvo, ne morejo sklicevati na člen 6 Sklepa št. 3/80, da bi ugovarjali zahtevi stalnega prebivališča, s katero zakonodaja navedene države pogojuje izplačilo posebne dajatve, za katero se ne plačujejo prispevki v smislu člena 4a Uredbe št. 1408/71, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo št. 118/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 647/2005.

Ni namreč upravičenega razloga, da država članica gostiteljica ne bi takih državljanov, katerih pravni položaj se je nedvomno spremenil s pridobitvijo državljanstva te države članice, glede izplačila take dajatve, obravnavala izključno kot državljanke te države. Taka ugotovitev je še toliko bolj nujna, ker bi izvzetje državljanov države članice – ki so to državljanstvo pridobili potem, ko so bili v tej državi sprejeti kot turški delavci, pri čemer so obdržali turško državljanstvo – iz pogoja stalnega prebivališča za izplačilo dodatka na podlagi Sklepa št. 3/80, povzročilo dvojno neupravičeno različno obravnavanje. Ti državljani bi bile na ta način na eni strani obravnavani ugodneje kot turški delavci, ki nimajo državljanstva države članice gostiteljice in ki od trenutka, ko niso več vključeni na zakoniti trg dela te zadnjenavedene države, v njej nimajo več pravice do prebivanja. Po drugi strani pa bi bile te osebe

hkrati v ugodnejšem položaju kot državljani države članice gostiteljice ali državljani druge države članice, ki sicer uživajo ugodnosti pravice prebivanja in prostega gibanja v Uniji, vendar za izplačilo dodatka zanje velja pogoj stalnega prebivališča na ozemlju države članice gostiteljice.

(Glej točke od 57 do 59 in 73 in izrek.)